

Korset och Kronan

Nr 149/2023

Ordet om korset är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft (1 Kor. 1:18)

Den gode herden leder sina får (Joh. 10)

Jesus säger: Håll fast vid det du har så att ingen kommer och tar din krona (Upp. 3:11)

Israel och de yttersta tingen (3)

Vi går nu fram till Jesu och apostlarnas tid. GT:s profetior om den kommande Messias skulle nu uppfyllas. Några exempel.

När Jesus föddes i Betlehem var det flera profetior som gick i uppfyllelse. Ängeln sade till herdarna:

I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren (Luk. 2:11).

Om detta hade profeten Mika skrivit:

Men du, Betlehem Efrata som är så liten bland Juda tusenden, från dig ska det åt mig komma en som ska härskas över Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar. Därför ska han överge dem fram till den tid då hon som ska föda har fött. Då ska de som är kvar av hans bröder få vända tillbaka till Israels barn. Han ska träda fram och vara en herde i Herrens kraft (Mika 5:2-4).

Och profeten Jesaja hade skrivit:

Därför ska Herren själv ge er ett tecken: Se, jungfrun ska bli havande och föda en son, och hon ska ge honom namnet Immanuel (Jes. 7:14).

Och på ett annat ställe skriver Jesaja:

Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram. ... För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste. Så ska herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans rike (Jes. 9:2, 6f).

Vi skall särskilt lägga märke till att Kristi rike här beskrivs som ett fridsrike utan ände. Om denna frid skriver Jesaja:

Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade (Jes. 53:5).

Den frid som Messias kommer med är alltså inte en yttre, världslig fred, utan frid med Gud i kraft av Kristi försoning.

I GT beskrivs denna frid ofta i form av jordiska bilder, t.ex. följande välkända profetia:

Men ett skott ska skjuta upp ur Ishais avhuggna stam, en telning från hans rötter ska bära frukt.

Över honom ska Herrens Ande vila, Anden med vishet och förstånd, Anden med råd och styrka, Anden med kunskap och vördnad för Herren. Rättfärdighet ska vara bältet runt hans midja, trofasthet bältet om hans höfter. ... Vargar ska bo tillsammans med lamm, leoparder ligga bland killingar. Kalvar och unga lejon och gödboskap ska vara tillsammans, och en liten pojke ska valla dem. Kör och björnar ska gå och beta, deras ungar ska ligga tillsammans, och lejon ska äta halm som oxar. Ett spädbarn ska leka vid huggormens håla, ett avvant barn räcka ut handen mot giftormens öga. Ingenstans på mitt heliga berg ska man göra något ont eller förstöra något, för landet ska vara fullt av Herrens kunskap, liksom vattnet täcker havet (Jes. 11:1f, 6-9).

Skottet som här skjuter upp ur Ishais avhuggna stam syftar på en som skulle komma av Davids ätt. Ishai var Davids far. Jesus föddes ju också av Davids ätt, vilket släkttavlorna hos både Matteus och Lukas visar. Denne över vilken HERRENS Ande vilar kan inte vara någon annan än Messias, Kristus. Hans rike kännetecknas av en överjordisk frid. Profetian beskriver denna frid med ett tillstånd då vilda djur fredligt lever tillsammans med tamdjur och ett litet spädbarn leker vid huggormens håla.

När Jesus kom skedde ju inte några sådana förändringar i naturen. Men det står ju här klart att det verkligen är fråga om den frid som kommer med Messias. Alltså är profetiorna inte bokstavliga utan bildliga. För att beskriva den överjordiska friden använder profeterna bilder från livet på jorden, där alla djur har blivit vänner med varandra. Detta syftar på Kristi osynliga rike genom tron. När Kristus kom blev det verkligen frid på jorden, men inte en yttre frid utan en frid med Gud i kraft av Kristi försoning. Aposteln skriver:

Då ska Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus (Fil. 4:7).

Att denna frid, som övergår allt förstånd, kan stå samman med yttre ofrid

säger Jesus med stor kraft på följande ställe:

Tro inte att jag har kommit för att skapa fred på jorden. Jag har inte kommit för att sända fred, utan svärd (Matt. 10:34).

Samtidigt säger han:

Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger (Joh. 14:27).

Upprättandet av landet Israel

Fridsriket beskrivs också som ett upprättande av landet Israel. Profeten Amos skriver:

På den dagen ska jag resa upp. Davids fallna hydda, mura igen dess sprickor och resa upp dess ruiner (Amos 9:11).

Davids fallna hydda var Israels land och folk som på många sätt hade syndat mot Herren. Därför gick många straffdomar över folket genom både assyrier, babylonier, greker och romare. Vi har tidigare skrivit om hur Jerusalems tempel förstördes och folket fördes bort i fångenskap. När Serubbabels tempel hade rests kom grekernas fruktansvärda skändning av detta andra tempel då "förödelsens styggelse" sattes upp av Antiochos IV i det allra heligaste.

Jesus talar så om att ytterligare ett förskräckligt straff skall komma över folket på grund av dess otro. Han använder då begreppet "förödelsens styggelse" som också profeten Daniel använde. Jesus säger:

När ni ser 'förödelsens styggelse', som profeten Daniel talar om, stå på helig plats – läsaren bör förstå det rätt – då måste de som är i Judeen fly upp i bergen. Den som är på taket ska inte gå ner för att hämta något från sitt hus, och den som är på åkern ska inte vända tillbaka för att hämta sin mantel. Ve dem som väntar barn eller ammar i de dagarna! Be att ni inte måste fly under vintern eller på sabbaten, för då ska det bli en så stor nöd att något liknande aldrig förekommit från världens begynnelse och ända fram till nu, och inte heller ska komma. Hade inte den tiden förkortats skulle ingen människa bli frälst. Men för de utvaldas

skull kommer den tiden att förkortas (Matt. 24:15-22)

Stället hos Daniel som Jesus talar om lyder:

Men efter de sextiotvå veckorna ska den Smorde förgöras, helt utblottad. Och staden och helgedomen ska förstöras av folket till en furste som kommer. Men slutet kommer som en störtflod. Ända till slutet ska det råda krig. Förödelse är fast beslutet. Han ska stadfästa ett förbund med de många under en vecka, och mitt i veckan ska han avskaffa slaktoffer och matoffer. Och på styggelsers vinge ska förödaren komma, till dess att förstörelse och fast beslutad straffdom utgjuts över förödaren”(Dan. 9:26f).

Det Daniel här talar om, att ”på styggelsers vinge ska förödaren komma”, gick i uppfyllelse när Jerusalems tempel jämnades med marken år 70 av romarna. Han säger ju också att den Smorde (Messias) skulle förgöras, helt utblottad. Det måste syfta på Jesu död. När Israels folk i stort inte trodde på honom utan höll sig till överstepräster och de skriftlärde kom så den slutgiltiga domen över Israel. Skildringen av romarnas fasansfulla belägring fanns i vår äldre psalmbok 1695, och jag har i annat sammanhang publicerat den i modern översättning.

Men vilket återupprättande av ”Davids förfallna hydda” var det Amos talade om? Många menar att det var fråga om upprättandet av landet Israel i våra dagar.

Men så lär inte Bibeln. Apostlarna lär att upprättandet av Davids förfallna hydda redan har skett! Det skedde genom Jesus Kristus och hans andliga rike.

Jakob, ledaren för församlingen i Jerusalem, säger vid apostlamötet:

Bröder, hör på mig. Simeon har berättat om hur Gud först såg till att han vann ett folk åt sitt namn bland hedningarna. Det stämmer överens med profeternas ord, där det står skrivet: ”Därefter ska jag vända tillbaka och åter bygga upp Davids fallna hydda. Jag ska bygga upp dess ruiner och upprätta den igen, för att alla andra människor ska söka Herren, alla hedningar över vilka mitt namn

har nämnts. Så säger Herren som gör detta, det som är känt från evighet.” Därför anser jag att vi inte ska göra det svårt för de hedningar som vänder sig till Gud (Apg. 15:13-19).

Enligt detta tydliga och klara bibelställe upprättas alltså ”Davids förfallna hydda” genom den kristna missionen.

När det gamla förbundets tid var förbi inträdde det nya förbundet. Där är det inte längre fråga om ett yttre, jordiskt Israel, utan om det andliga Israel, som omfattar alla som tror på Kristus, både judar och hedningar.

Om detta hade redan profeten Jeremia skrivit:

Se, dagar ska komma, säger Herren, då jag sluter ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, inte som förbundet jag slöt med deras fäder den dag då jag tog deras hand och förde dem ut ur Egyptens land – förbundet med mig som de bröt fastän jag var deras rätte herre – säger Herren. Nej, detta är förbundet som jag efter denna tid ska sluta med Israels hus, säger Herren: Jag ska lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag ska vara deras Gud, och de ska vara mitt folk. Då ska de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: ”Lär känna Herren!” Alla ska känna mig, från den minste av dem till den störste, säger Herren, för jag ska förlåta deras missgärningar och aldrig mer minnas deras synder.

När Jesus talade om förödelsens styggelse och Jerusalems förstörelse, syftade han samtidigt på den yttersta tiden. Det är en tid som kännetecknas av många villoläror också mitt inne i den kristna kyrkan. Aposteln Paulus undervisar om detta:

Låt ingen bedra er på något sätt. Först måste avfallet komma och laglöshetens människa träda fram, fördärvets son, motståndaren som förhåver sig över allt som kallas gud eller heligt så att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud (2 Tess. 2:3f).

Jag återkommer till hur denna profetia i allt passar in på påvedömet.

Forts. i nästa nr